

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף לט ע"א-ב
מעלת הלומד תורה בקול רם

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ
הוֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ מִבֵּית מֶרוֹן
לְצִפּוֹרִי, וְהָיָה עֲלֵם אֶחָד מְצוּי
בְּתוֹכֶם (אֶצְלָם) עִם יֵין רְקוּחַ
בְּדַבְּשׁ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
נֹאמַר דְּבַר תּוֹרָה וְנִלְךְ.

פָּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (שיר ז)
וְחִכְךָ כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי
לְמִישָׁרִים וְגו'. וְחִכְךָ כִּיִּין
הַטּוֹב - זֶה יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה,
שֶׁהוּא טוֹב. שֶׁהָרִי יֵין אַחַר
אֵינוֹ טוֹב, וְיֵינָה שֶׁל תּוֹרָה
טוֹב לְכָל. טוֹב לְעוֹלָם הַזֶּה,
וְטוֹב לְעוֹלָם הַבָּא. וְזֶהוּ הֵיִן
שְׁנוּחַ לוֹ לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
יֹתֵר מִהַכֵּל, וּבְזָכוֹת זֶה, מִי
שְׁנִוּוֹה מֵיֵינָה שֶׁל הַתּוֹרָה,
יִתְעוֹרֵר לְעוֹלָם הַבָּא, וְיִזְכֶּה
לְהַחְיֹת כְּשִׁיקִים הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת הַצְּדִיקִים. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, דוֹבֵב שְׁפִתֵי
יְשָׁנִים, הָרִי שְׁנִינוּ, שְׁאֶפְלוּ
בְּאוֹתוֹ עוֹלָם יִזְכֶּה לְעֶסֶק
בַּתּוֹרָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב דוֹבֵב
שְׁפִתֵי יְשָׁנִים.

אָמַר אוֹתוֹ עֲלָם, אִם כָּתוֹב

וְחִכְךָ מֵיִן הַטּוֹב, הֵיִנוֹ אוֹמְרִים כֹּךְ. אֲבָל כָּתוֹב כִּיִּין הַטּוֹב, וְלֹא מֵיִן. הַשְּׁגִיחוּ בּוֹ. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, בְּנִי, אָמַר דְּבַרְךָ, שְׁיִפֶּה אִמְרָתְךָ.

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ אֲזָלִי בְּאַרְחָא, מִבֵּי
מֶרוֹנָא לְצִפּוֹרִי, וְהָיָה רַבִּיִּיא חַד שְׂכִיחַ
בְּגִיּוֹן (ס"א לְגַבִּיּוֹהוּ), בְּחִמְרָא בְּקִינְטָא דְדוּבְשָׂא אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה נִימָא מְלָה דְאֹרִיִּיתָא וְנִיּוּל.

פָּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (שיר השירים ז)
וְחִכְךָ כִּיִּין הַטּוֹב
הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים וְגו'. וְחִכְךָ כִּיִּין
הַטּוֹב, דָּא יֵינָא דְאֹרִיִּיתָא, דְאִיהוּ טָב. דְהָא יֵינָא
אַחְרָא לָאו אִיהוּ טָב, וְיֵינָא דְאֹרִיִּיתָא, טָב לְכָלָא.
טָב לְעֵלְמָא דָּא, וְטָב לְעֵלְמָא דְאִתִּי. וְדָא הוּא יֵינָא
דְנִיחָא לִיָּה לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יִתִּיר מְכָלָא, וּבְזָכוֹ
דָּא, מָאן דְמָרוּי מֵיֵינָא דְאֹרִיִּיתָא, יִתְעַר לְעֵלְמָא
דְאִתִּי, וְיִזְכֵּי לְאַחֲיָא, כִּד יוֹקִים קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְצְדִיקָיָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דוֹבֵב שְׁפִתֵי יְשָׁנִים,
הָא תִנְיָנוּ דְאֶפְלוּ בְהַהוּא עֵלְמָא, יִזְכֵּי לְמַלְעֵי
בְּאֹרִיִּיתָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב דוֹבֵב שְׁפִתֵי יְשָׁנִים.

אָמַר הַהוּא רַבִּיִּיא, אִי כָתִיב וְחִכְךָ מֵיִן הַטּוֹב,
הוֹינָא אִמְרֵי הָכִי. אֲבָל כִּיִּין הַטּוֹב כָּתִיב,
וְלֹא מֵיִן. אֲשַׁגְּחוּ בֵיהּ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרִי אִימָא
מִיְלָךְ, דְשִׁפִּיר קָא אִמְרָתְךָ.

אָמַר, אֲנִי שָׁמַעְנָא, דְּמֵאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא,
 וְדַבֵּיק בָּהּ, וְהָיָא מְלָה דְּאוֹרֵייתָא אִשְׁתַּמַּע
 בְּפוֹמִיָּה, וְלֹא לְחַיֵּשׁ לָהּ (דף ל"ט ע"ב) בְּלַחֲיֵשׁוּ, אֶלְא
 אָרִים קָלִיָּה בָּהּ. דְּאוֹרֵייתָא הָכִי בַּעֲיָא לְאַרְמָא
 קָלָא, דְּכַתִּיב, (משלי א) בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא, לְאַרְמָא
 רַגְזָה דְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא בְּלַחֲיֵשׁוּ. כִּיִּין הַטּוֹב, כַּחֲמַר
 טַב דְּלֹא שְׁתִּיק. וְהוּא עֲתִיד לְאַרְמָא קָלָא, כַּד יִפּוּק
 מִהָאֵי עֲלָמָא. הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִשְׁרִים, דְּלֹא יִסְטִי
 לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, לֹא יִשְׁתַּבַּח דִּימְחֵי בִידוּי. דוֹכַב
 שְׁפָתַי יִשְׁנִים, אֶפִּילוּ בְּהָהוּא עֲלָמָא שְׁפוּוֹתִיָּה
 מְרַחֲשֵׁן אוֹרֵייתָא.

תוּ שָׁמַעְנָא וְחַפְךָ כִּיִּין הַטּוֹב, הָאֵי קָרָא לְכַנְסַת
 יִשְׂרָאֵל אֲתַמַּר, וּבְתוֹשְׁבַחְתָּא אֲתַמַּר. אֵי הָכִי,
 מֵאן הוּא דְּמִשְׁבַּח לָהּ בְּהָאֵי. אֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 מַהוּ הוֹלֵךְ לְדוּדֵי, הוֹלֵךְ אֵלַי מִיבְעֵי לִיָּהּ.

אֶלְא וְדָאֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָא מְשַׁבַּח לָהּ
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, כְּמָה דְּהָיָא קָא מְשַׁבַּחַת
 לִיָּהּ, דְּכַתִּיב חֲכוּ מִמֶּתְקִים, כַּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מְשַׁבַּח לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. (דכתיב) וְחַפְךָ כִּיִּין
 הַטּוֹב, יִין הַטּוֹב: דְּהוּא חֲמָרָא דְּמִנְטָרָא. הוֹלֵךְ
 לְדוּדֵי: דָּא יִצְחָק, דְּאֶקְרִי יְדִיד מִכְּטָן. לְמִישְׁרִים:

שְׁפָתַי חֲכוּ מִמֶּתְקִים, כַּד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. (שְׁכָתוּב) וְחַפְךָ כִּיִּין
 הַטּוֹב. יִין הַטּוֹב - שְׁהוּא יִין הַמְשֻׁמֵּר. הוֹלֵךְ לְדוּדֵי - זֶה יִצְחָק שֶׁנִּקְרָא יְדִיד מִכְּטָן. לְמִישְׁרִים

אָמַר, אֲנִי שָׁמַעְתִּי, שְׁמִי
 שְׁמִשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה וְדַבֵּק בָּהּ,
 וְאוֹתוֹ דְּבַר הַתּוֹרָה נִשְׁמַע
 בְּפִיו וְלֹא לִזְחַשׁ אוֹתוֹ בְּלַחֲשׁ,
 אֶלְא מֵרִים בּוֹ אֶת קוֹלוֹ, שְׁכַךְ
 צְרִיכָה תוֹרָה לְהַרְמֵת קוֹל,
 שְׁכַתוּב (משלי א) בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת
 תִּקְרָא, לְהָרִים אֶת רִגְזַת
 הַתּוֹרָה, וְלֹא בְּלַחֲשׁ. כִּיִּין
 הַטּוֹב, כְּמוֹ יִין טוֹב שֶׁלֹּא
 שׁוֹתֵק. וְהוּא עֲתִיד לְהָרִים
 קוֹל, כְּשִׁיִּצֵּא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה.
 הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים, שֶׁלֹּא
 יִסְטֵה לְיָמִין וְלִשְׂמָאל, לֹא
 יִמְצֵא שְׂיִמְחָה בִּידוּ. דוֹכַב
 שְׁפָתַי יִשְׁנִים, וְאֶפִּילוּ בְּאוֹתוֹ
 עוֹלָם שְׁפָתוֹתָיו מְרַחֲשׁוֹת
 בְּתוֹרָה.

עוֹד שָׁמַעְתִּי, וְחַפְךָ כִּיִּין
 הַטּוֹב - הַפְּסוּק הַזֶּה נֶאֱמַר
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְנֶאֱמַר
 בְּתַשְׁבַּחַת. אִם כֵּן, מִי הוּא
 שֶׁמְשַׁבַּח אוֹתָהּ בְּזֶה? אִם
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - מַה זֶה
 הוֹלֵךְ לְדוּדֵי? הוֹלֵךְ אֵלַי הֲיֵה
 צְרִיךְ לְהִיּוֹת!

אֶלְא וְדָאֵי שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְשַׁבַּח אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 כְּמוֹ שֶׁהִיא מְשַׁבַּח אוֹתוֹ,

כָּמֹה דַּאתְּ אָמַר, (תהלים צט) אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָיִם,
 לְאַתְּ כִּלְיָא שְׁמַאלָא שְׁמַאלָא בִּימֵינָא. וְדָא הוּא מִיִּשְׂרָיִם,
 דְּבִגִין חֲדוּתָא דִּהוּא חֲמַר טַב, אַתְּ כִּלְיָא שְׁמַאלָא
 בִּימֵינָא, וְחֲדָאן כִּלְיָא. (דוֹבֵב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים) דִּהָא כִּלְיָא
 מִתְעָרִי בְּחֲדוּוֹאן וּבְרַפְאָן, וְעֵלְמִין כִּלְיָא מִשְׁתַּכְּחִי
 בְּחֲדוּ, וּמִתְעָרִי לְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְתַתָּא.

אַתּוּ רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יִצְחָק וְנִשְׁקוּ לִיה רִישֵׁיהּ,
 וְחֲדוּ עִמֵּיהּ, אָמְרוּ לִיה מַה שְׁמָךְ. אָמַר לְהוּ
 יִיסָא. אָמְרוּ רַבֵּי יִיסָא תְּהֵא. יִתִיר תְּהֵא שְׁכִיחַ
 בְּעֵלְמָא מִרַבֵּי יִיסָא חֲבֵרְנָא, דְּאִסְתַּלַּק מִבִּינְנָא.
 אָמְרוּ לִיה וּמַאן אָבוּךְ. אָמַר לְהוּ, אִפְטֵר מִעֵלְמָא,
 וְהוּא אוּלְיָף לִי כָּל יוֹמָא תְּלַת מַלְיָן דְּאוּרִייתָא,
 וּבְלִילִיא תְּלַת מַלְיָן דְּחֲכַמְתָּא דְּאַגְדָּתָא. וְהֵי מִיִּלִּי
 אוּלְיָפְנָא מֵאַבָּא, וְהֵשְׁתָּא דִּיּוּרֵי בְּחַד בְּרַ נֶשׁ, וְסָלִיק
 לִי מֵאוּרִייתָא. וְאַנָּא אוּלְיָא כָּל יוֹמָא לְעֵבִידָתָא,
 וּבְכָל יוֹמָא אֶהְדְּרֵנָא אֵינוֹן מַלְיָן דְּאוּלְיָפְנָא מֵאַבָּא.
 וּבְלִילָהּ שְׁלִשָּׁה דְּבָרֵי חֲכָמָה שְׁלַ אַגְדָּה. וְהֵדְבָרִים הֵלְלוּ לְמַדְתֵּי מֵאַבִּי, וְכָעַת אֲנִי גַר עִם אָדָם
 אַחַד שְׁמוֹנֵעַ אוֹתִי מִן הַתּוֹרָה, וְאַנִּי הוֹלֵךְ כָּל יוֹם לְעֵבֹדָה, וּבְכָל יוֹם אֲנִי חוֹזֵר עַל אוֹתָם
 הֵדְבָרִים שְׁלַמַּדְתֵּי מֵאַבִּי.

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צט) אַתָּה
 כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָיִם, לְהַכְלִיל
 שְׁמַאל בְּיָמֶיךָ. וְזֶהוּ מִיִּשְׂרָיִם,
 שֶׁבְּגִלְלַת הַשְּׁמֵחָה שֶׁל אוֹתוֹ
 הָיִן הַטּוֹב, נִכְלַל הַשְּׁמַאל
 בְּיָמֶיךָ, וְכֻלָּם שְׂמֵחִים. (דוֹבֵב
 שְׁפִתֵי יִשְׁנִים) שְׁהָרִי הַכֵּל
 מִתְעוֹרְרִים בְּשְׂמֵחוֹת
 וּבְרִכּוֹת, וְכֹל הָעוֹלָמוֹת
 נִמְצָאִים בְּשְׂמֵחָה,
 וּמִתְעוֹרְרִים לְהַרְיֵק בְּרִכּוֹת
 לְמַטָּה.

בְּאוּרֵי יְהוּדָה וְרַבֵּי יִצְחָק
 וְנִשְׁקוּ לוֹ אֶת רִאשׁוֹ, וְשְׂמַחוּ
 עִמּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, מַה שְׁמָךְ?
 אָמַר לוֹ, יִיסָא. אָמְרוּ, רַבֵּי
 יִיסָא תְּהֵיחָהּ. יוֹתֵר תְּהֵיחָהּ מִצּוּי
 בְּעוֹלָם מִרַבֵּי יִיסָא חֲבֵרְנֵנוּ,
 שֶׁהִסְתַּלַּק מִבִּינֵינוּ. אָמְרוּ לוֹ,
 וּמִי אָבִיךָ? אָמַר לוֹ, נִפְטֵר מִן
 הָעוֹלָם, וְהֵיחָהּ מִלְּמַד אוֹתִי כָּל
 יוֹם שְׁלִשָּׁה דְּבָרֵי תּוֹרָה,
 וּבְלִילָהּ שְׁלִשָּׁה דְּבָרֵי חֲכָמָה שְׁלַ אַגְדָּה. וְהֵדְבָרִים הֵלְלוּ לְמַדְתֵּי מֵאַבִּי, וְכָעַת אֲנִי גַר עִם אָדָם
 אַחַד שְׁמוֹנֵעַ אוֹתִי מִן הַתּוֹרָה, וְאַנִּי הוֹלֵךְ כָּל יוֹם לְעֵבֹדָה, וּבְכָל יוֹם אֲנִי חוֹזֵר עַל אוֹתָם

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמּוּד 214)

ס) וּבִגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מֵאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הָאִי סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא
 בְּרַחְמֵי

מִתְקוּנֵי הַקְּרִי לְמִי שֶׁהוּא בְּעַל תּוֹרָה וְשֶׁתְּדַל שְׁרִיגֵיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה וְסוּדוֹת הַתּוֹרָה [הַרְבֵּי
 ר"ח זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּהּ] וּקְרִיאַת הַקְּבֵלָה הוּא תְּקוּן לְעוּוֹן זֶה, לְכַן נִקְרָאוּ הַמְּקַבְּלִים מִחֲצָדֵי חֲקִלָּא, עַל שֵׁם
 שְׁכוּרְתִים כָּל הַקְּלָפוֹת, וְלַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר הוּא בְּכֻלָּל תְּקוּן זֶה. וּבְפִרְט לַמּוֹד תְּקוּן מ"ח מִסְפֵּר תְּקוּנֵי
 הַזֶּהָר שֶׁהוּא טוֹב לְאָמְרוֹ בְּיוֹם שְׁרָאָה קְרִי אַחַר הַתְּפִלָּה, וְגַם בְּיָמֵי הַשּׁוֹבְבִים טוֹב לִזְכֹּר תְּקוּן מ"ח
 הַנִּזְכָּר מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר (ק"צ). וְנִרְאָה לִי הַפְּטֵם שֶׁלַמּוֹד הַקְּבֵלָה הוּא תְּקוּן לְקְרִי, כִּי עַל
 יְדֵי עוּוֹן זֶה גּוֹרֵם אַרְךְ הַגְּלוּת כְּמוֹ שֶׁכְּתִבְתִּי לְעֵיל בְּעֵנֵי זֶה הָעוּוֹן, וְעַתָּה עַל יְדֵי לַמּוֹד הַקְּבֵלָה וּבַזֶּהָר
 הַקְּדוּשׁ הוּא מְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁמְבַאֵר בַּזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וּבַתְּקוּנִים וּבְרַעֲיָא מִהֵימְנָא (פְּרִשְׁתַּת נֶשֶׁא) וְזֶה
 לְשׁוֹנוֹ: וּבִגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מֵאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הָאִי סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא
 בְּרַחְמֵי.

(סְמָא דְּחַיִּי חֶלֶק ב' אוֹת מ"ח)